

Kl. 14:02

Jørgen Poulsen (RV):

Jeg kan sagtens forstå fristelsen til at sige, at Rusland nu må straffes, men jeg synes jo næsten, at ordførerens egne argumenter her kan bruges til at sige, at det jo ikke er, fordi Europarådet lader hånt om disse overtrædelser. Det tiltrækker jo netop opmærksomhed, og det er derfor, jeg spørger, om alle muligheder for dialog er udtømt, og om man ikke bør holde Rusland indenfor, i stedet for at sætte dem udenfor.

Kl. 14:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 14:02

Michael Aastrup Jensen (V):

Jeg må indrømme, at min tålmodighed med Rusland i hvert fald er totalt opbrugt. Nu kender jeg jo efterhånden hr. Jørgen Poulsen, og hans tålmodighed er sikkert større end min, men jeg må bare indrømme, at min er opbrugt, og jeg tror, at der er mange i Den Parlamentariske Forsamling, der har det på samme måde.

Rusland lader jo fuldstændig hånt om hele Europarådets fundament, idé og målsætning, og især når det drejer sig om et så stort land, som det er, så må det have nogle konsekvenser. Så lad os stoppe med det ufrivillige statistispil i russisk intern politik, som vi deltager i, og i stedet sende et signal, så de kan lære at forstå det.

Kl. 14:03

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken med den socialdemokratiske ordfører, hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:03

(Ordfører)**Mogens Jensen (S):**

Tak. Jeg vil starte med også at takke for et godt samarbejde i den danske delegation til Europarådet – både delegationen selv og vores repræsentation i Strasbourg og vores sekretariat.

Den her redegørelsesdebat er jo den årlige lejlighed til i Folketinget at sætte fokus på rådets arbejde og også på den parlamentariske forsamlings arbejde. Og det er et vigtigt arbejde med hensyn til at fremme menneskerettigheder, retssikkerhed og demokrati i hele det europæiske rum. Men samarbejdet, som jo lige præcis i år fylder 60 år – har 60-års-jubilæum – har været sat på en alvorlig prøve med den militære konflikt mellem Rusland og Georgien. Den har jo betydet, som den tidligere ordfører var inde på, uacceptable menneskelige lidelser og overtræ-

delser af menneskerettigheder for utrolig mange civile borgere.

Det er en udfordring for Europarådet som institution, at to medlemslande tager skridt til væbnet konflikt og herunder også overtræder en række af de konventioner, man selv har tilsluttet sig i Europarådet. Det burde ikke ske. Det må ikke ske. Og her har Europarådet fortsat en rolle at spille i forhold til at sikre bedre rammer for at forebygge og også sikre fred og stabilitet i det europæiske rum.

Såvel Ministerkomiteen under svensk og spansk formandskab som den parlamentariske forsamling har spillet en aktiv rolle i den her konflikt – stillet en række krav til såvel Rusland som Georgien om at sikre overholdelse af menneskerettigheder, sikre de humanitære forhold og sikre internationale observatører adgang til konfliktområdet. Desværre er det ikke lykkedes, og der er ingen tvivl om, at selv om der i den her konflikt er ansvar på begge sider, er det, som også Venstres ordfører var inde på, særlig Rusland, som ikke lever op til de krav, der er stillet af OSCE, EU og Europarådet. Derfor er der god grund til at skærpe tonen over for Rusland, skærpe dialogen med Rusland og fastsætte et stærkt internationalt pres, der forhåbentlig kan føre til, at vi får et gennembrud i den fastlåste situation.

Men jeg mener ikke, at det er nogen løsning – den, som Venstres ordfører her i dag argumenterer for – at suspendere Ruslands stemmeret i Europarådet eller for den sags skyld at smide Rusland ud af Europarådet. Jeg har også svært ved at tro, at det er en holdning, der kan finde bred tilslutning her i Folketinget eller for den sags skyld i Europarådet. Det bliver jo efter min opfattelse bare en tom markering, og det eneste, der kommer ud af det, er, at det resterende Europa afskærer sig fra at kunne føre den nødvendige kritiske dialog med og lægge det nødvendige pres på Rusland gennem Europarådet, og det vil i øvrigt også understøtte en situation, hvor Rusland vil isolere sig endnu mere i Europa, end de gør i forvejen. Det fører efter min opfattelse til øget konfliktrisiko, ikke mindre konfliktrisiko. Og som sagt tror jeg heller ikke, at det er en holdning, som vil vinde fremme i Europarådets Parlamentariske Forsamling.

Men det er helt klart, at det her har vist, at vi er nødt til at tilføre Europarådets institution noget mere styrke, noget mere handlekraft, og det gælder også den rolle, som generalsekretæren spiller i Europarådet. Til sommer skal vi vælge